

Till Sveriges folk!

För tredje gången under kriget går den 17 september Sveriges folk till allmänna val. Att detta kan ske under sedvanliga former är ett vittnesbörd om, att vårt land kunnat väl bevara sin handlingsfrihet och sin demokrati. Häre bör ligga en maning till livligt intresse för valet. Med stark stöd i folket ha statsmakterna kunnat lyckosamt genomföra neutralitetspolitiken. Den förnämsta uppgiften är alltjämt att bevara Sveriges frihet och fred. Risker och faror kunna ännu icke anses avlägsnade. I vad som ter sig såsom kriget slutskede kunna allvarliga situationer uppkomma även för vårt land. Fortfarande kräves ständig vaksamhet och god beredskap. Till beredskapen hör en obruten vilja hos vårt folk att hävda den svenska linjen till slutet. Att denna vilja finns kan och bör manifesteras genom ett verkligt folkuppstånd i valet för regeringens freds- och neutralitetspoliti.

Med förväntan se vi mot den dag, då alla folk och nationer åter kunna ägna sina krafter åt samverkan för en bättre ordning i världen. Det svenska folket känner sina förpliktelser, att taga del i det hjälp- och återuppbyggnadsarbete som förestår. Det är nu som alltid redo till insatser i nordiskt och internationellt samarbete för gemensamt väl, för fred och mänsklighet. Därom råder enighet. I inrepolitiska frågor framträda vissa meningsskiljaktigheter och till dessa ha väljarna att taga ställning. Framförallt gäller det riktlinjerna för den politik, som skall föras efter kriget. Arbetarrörelsens efterkrigsprogram anvisar de vägar, på vilka det socialdemokratiska partiet vill göra vårt samhälle till ett bättre hemvist för människorna.

I förgrunden står frågan om den fulla sysselsättningen. Socialdemokratin vill förhindra, att en omfattande arbetslöshet uppstår vid återgången till fredsförhållanden. Men också på längre sikt vill den planera för att bereda folket jämn sysselsättning och god utkomst. Näringslivets ostörda gång och ständiga utveckling är den första förutsättningen för folkets försörjning. Arbetstillfällena måste väl tillvaratagas och de produktiva tillgångarna effektivt utnyttjas på alla områden, industrins och hantverkets likaväl som jordbrukets och skogsbrukets. Socialdemokratin betraktar det som en av statsmakternas mest maktpåliggande uppgifter, att i samarbete med näringslivets organisationer, dess företagare och anställda, organisera och trygga en rationell användning av landets alla resurser. På denna grundval skall byggas den höjning av arbetarnas och övriga anställdas reala levnadsstandard, som det är en av efterkrigstidens första uppgifter att genomföra, och den höjning av levnadsstandarden överhuvud, som vårt lands tillgångar och vårt folks arbete ger oss möjligheter att förverkliga.

Men trygghet för alla kan icke vinnas enbart genom en god organisation av näringslivet. Ålderdom, sjukdom, olycksfall och oundvikliga tillfälliga rubbningar i det ekonomiska livet komma att för kortare eller längre tid beröva stora grupper möjlighet att genom arbete få tryggad utkomst. Stor försörjningsbörda kan göra även en god arbetsinkomst otillräcklig. Näringspolitiken måste kompletteras med socialpolitiska anordningar. Före kriget gjordes under socialdemokratins ledning stora framsteg i det sociala reformarbetet. Krigets utbrott vållade avbräck. Nu bör tas nya tag. Under den riksdagsperiod, valet gäller, kommer hela vår sociala stiftning att kastas i stöpsleven. Sjukförsäkring, arbetslöshetsförsäkring, folkpensionering, barnbidrag, olycksfallsförsäkring, fattigvårdslag, allt kommer att helt nydanas och omformas. Då gäller det att slutligt bättra vad som hittills brutit. Den ledande principen vid denna nydaning måste bli att en godtagbar minimistandard införes, att denna minimistandard ger tillfredsställande om ock nödortförsörjning åt en var, som utan egen skuld men eljest av vad orsak det vara må, förlorat sina försörjningsmöjligheter. Under samma period skall utjämning av barnkostnaderna genomföras, så att även barn från de fattigaste hem få växa upp välnärda och försedda med sund utrustning av kläder och skodon.

Den sociala bostadspolitiken skall fullföljas men bostadspolitiken därutöver vidgas i syfte att åt alla skaffa sunda, rymliga och prisbilliga bostäder. Här måste samhället iklädas ett helt annat försvar än hittills skett.

Denna utbyggnad av socialpolitiken innebär ökade utgifter för det allmänna. Men ökade utgifter är icke detsamma som höjda skatter. Det fulla utnyttjandet av våra produktiva tillgångar, som socialdemokratin har ställt främst på sitt program för tiden efter kriget, skall genom en ökad produktion och en ökad nationalinkomst ge ett ökat skatteunderlag, och de sociala välfärdsanordningarna som härpå byggas utgöra ingen ny belastning av folkhushållet. En sådan höjning av skatteunderlaget kan i stället ge möjlighet att företaga en sänkning av beskattningen för de folkgrupper, där den känns hårdast. Socialdemokratin är medveten om, att krigstidens stora allmänna utgifter har tvingat fram en beskattning, som särskilt för de mindre och medelstora inkomsterna känns tryckande. Den ser som en av sina uppgifter under den närmaste tiden att här bringa lättnad och vill finna en avvägning, som kan möjliggöra detta utan att de trängande socialpolitiska uppgifterna eftersätts.

Det svenska jordbruket, som haft särskild betydelse under den avspärning, som kriget medfört, bör alltjämt beredas nödigt stöd från statsmakternas sida. Socialdemokratin vill därjämte sätta in sin kraft för sådan rationalisering och förbättring av jordbrukets förhållanden, som på längre sikt kan garantera jordbruksbefolkningen, inte minst småbrukare och lantarbetare, en tryggad tillvaro och en med andra grupper av befolkningen likvärdig standard. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt åtgärder för att skaffa jordbruket bättre utrustning, lätta hemarbetet och öka trivseln på landsbygden.

För landsbygdens ungdom såväl som för ungdomen i gemen böra utbildningsmöjligheterna förbättras. Envar bör beredas tillfälle till lämplig utbildning, oberoende av inkomst och boningsort. Yrkesutbildningen och vägledningen vid yrkesval skola ägnas särskild omsorg.

Arbete omvårdnad utbildning - det är tre hörnstenar i det socialdemokratiska efterkrigsprogrammet. Det har till utgångspunkt, att vårt lands tillgångar äro gemensamma och skola utnyttjas till att bereda en tryggad ställning åt alla. Det är ingen ny utgångspunkt. Den har alltid varit socialdemokratins, från den har arbetet hittills bedrivits, från den vilja vi fullfölja detsamma.

Under snart tolv år i följd har socialdemokratin haft ledningen av regeringen. Folket har haft rika tillfällen att bedöma dess insatser. Vid 1940 års val samlade sig en majoritet av väljare kring socialdemokratin. De övriga partierna sträva efter att bryta denna majoritet. Vi vädja till väljarna att i stället stärka den och därmed säkerställa en målmedveten reformpolitik.

Fram därför till livligt valdeltagande, fram för fred och självständighet fram för en politik som befrämjar en rikare produktion, högre levnadsstandard, ekonomisk och social trygghet samt verklig frihet får alla i vårt land!

Rösta med

ARBETAREPARTIET

SOCIALDEMOKRATISKA PARTISTYRELSEN

P. Albin Hansson Torsten Nilsson